страхъ голѣмъ обзѣ всички които чуяхх това. (6) И станѫхх по младитѣ, *д*обвихх го, и изнесохх та *го* погребохх. (7) И като се минѫхх около три часа, влѣзе и жена му безъ да знае това що бѣше се случило. (8) И Петръ ѝ отговори: Кажи ми, за толкозъ ли продадохте нивата? И тя рече: Ей, за толкозъ. (9) А Петръ ѝ рече: Защо се съгласихте *е*да искусите Духъть Господень? Ето на вратата позѣтѣ на тѣзи що погребохх мѫжа ти; и тебе ще изнесѫтъ. (10) *ж*И падѫх на часътъ до нозѣтѣ му и издъхнѫх; а като влѣзохх момцитѣ намѣрихх я мъртва, и изнесохх я та я погребохх при мѫжа ѝ. (11) И голѣмъ страхъ *з*обзѣ всичката церква и всички които чуяхх това.

(12) И пакъ *и*много знамения и чудеса бивахх въ народътъ чрѣзъ рѫцѣтѣ на апостолитѣ; (*і*и всички единодушно бѣхх въ притворътъ Соломоновъ. (13) *к*А отъ другитѣ никой не смѣеще да се прилѣпява при тѣхъ; *л*народътъ обаче ги имаше на почесть. (14) И прилагахх се повече вѣрующи въ Господа, множество мѫжие и жени;) (15) така щото изнасяхх болнитѣ по улицитѣ и слагахх ги на постелки и на одрове, *м*да би поне сѣнката Петрова въ минуванието му да осѣни нѣкото отъ тѣхъ. (16) Събирахх се още въ Иерусалимъ и множество отъ околнитѣ градове та носѣхх *н*болни и стражущи отъ нечисти духове; и всички получавахх исцѣление.

(17) Тогазъ *о*станѫ първосвященникътъ и всички които бѣхх съ него, що принадлѣжаваxх на Саддукейската ересь, испълнени съ зависть, (18) и *п*турихх рѫцѣ на апостолитѣ и затворихх ги въ общата тъмница. (19) Но *р*ангелъ Господень прѣзъ нощьта отвори вратата на тъмницата та ги изведе и рече: (20) Идѣте и застанѣте къ храмъть та говорѣте на народа *с*всичкитѣ думи на този животъ. (21) Тѣ като чухх *това* на сѫмнуванието влѣзохх въ храмъть и поучаваxх. А *т*когато дойде първосвященникътъ и които бѣхх съ него, свикахх съборътъ и всичкото старѣйшинство на синоветѣ Израилеви, и проводихх въ тъмницата да доведѫтъ *апостолитѣ*. (22) Но слугитѣ като отидохх не ги намѣрихх въ тъмницата; и върнѫхх се та извѣстихх (23) и рекохх: Тъмницата намѣрихми заключена твърдѣ здраво, и стражаритѣ стоехх вънъ прѣдъ вратата; и като отворихми не намѣрихми никого вътрѣ. (24) И като чухх тѣзи думи священникътъ и *у*войводата на храмъть и първосвященницитѣ, въ недоумѣние бѣхх за тѣхъ какво ще бѫде това. (25) И дойде нѣкой си та имъ извѣсти и каза: Ето, тѣзи человѣци които турихте въ тъмницата стоятъ въ храмъть и поучаватъ народътъ. (26) Тогазъ отиде войводата съ слугитѣ и доведе ги, не на сила; *ф*защото се боехх отъ народътъ да ги не убиятъ съ камение. (27) И като ги доведохх поставихх ги прѣдъ съборътъ; и попита ги първосвященникътъ (28) и рече: *х*Не ви ли заръчахми и запрѣтихми да не поучавате въ това име? И, ето, напълнихте Иерусалимъ съ вашето поучение. *ц*И искате да докарате върхъ насъ *ч*кръвьта на тогозъ человѣка.

(29) И отговори Петръ и апостолитѣ и рекохх: *ш*Подобава да се покорявами повече Богу нежели на человѣцитѣ. (30) *щ*Богъ на отцитѣ наши въскрьси Иисуса, когото вий убихте като го *ъ*повѣсихте на дърво. (31) *ы*Него Богъ съ десницата си въздигнѫ за *ь*началникъ и *ѣ*спаситель, *ю*да даде покаяние на Израиля и прощение на грѣховетѣ. (32) И въ тѣзи нѣща свидѣтели нему сми *я*ний и Духъ Святий *ѫ*когото Богъ даде на онѣзи които го слушатъ.

д Иоан. 19: 40.
е Ст. 3. Мат. 4; 7.
ж Ст. 5.
з Ст. 5. Гл. 2; 43. 19; 17.
и Гл. 2; 43. 14; 3. 19;11. Рим. 15;19. 2 Кор. 12; 12. Евр. 2; 4.
і Гл. 3; 11. 4; 32.
к Иоан. 9; 22. 12;42. 19; 38.
л Гл. 2; 47. 4; 21.
м Мат. 9; 21. 14; 36. Гл. 19; 12.
н Мар. 16; 17, 18. Иоан. 14; 12.
о Гл. 4; 1, 2, 6.
п Лука 21; 12.
р Гл. 12; 7. 16; 26.
с Иоан. 6; 68. 17; 3. 1 Иоан. 5; 11.
т Гл. 4; 5, 6.
у Лука 22; 4. Гл. 4; 1.
ф Мат. 21; 26.
х Гл. 4; 18.
ц Гл. 2; 23, 36. 3; 15. 7; 52.
ч Мат. 23; 35. 27;25.
ш Гл. 4; 19.
щ Гл. 3;13,15. 22;14.
ъ Гл. 10; 39. 13; 29. Гал. 3; 13. 1 Пет. 2; 24.
ы Гл. 2; 33, 36. Фил. 2; 9. Евр. 2; 10. 12; 2.
ь Гл. 3; 15.
ѣ Мат. 1; 21.
ю Лука 24; 47. Гл. 3;26. 13;38. Ефес. 1; 7. Кол. 1; 14.
я Иоан. 15; 26, 27.
ѫ Гл. 2; 4. 10; 44.